

რატიფიცირებულია საქართველოს პარლამენტის
2000 წლის 27 სექტემბრის N 509 დადგენილებით

ევროპული კონვენცია ტერორიზმის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ

ქვემოთ ხელისმომწერი ევროპის საბჭოს წევრი სახელმწიფოები:
ითვალისწინებენ რა, რომ ევროპის საბჭოს მიზანს წარმოადგენს მის წევრებს
შორის უფრო მეტი ერთიანობის მიღწევა;

ითვალისწინებენ რა ტერიტორიული აქტების გაზრდით გამოწვეულ მზარდ
შემფოთებას;

განწყობილი არიან რა გაატარონ ეფექტური ზომები, რათა აქტების ჩამდენმა
პირებმა თავი არ აარიდონ ბრალდებასა და სასჯელს;

აცნობიერებენ რა, რომ ექსტრადიცია წარმოადგენს განსაკუთრებით ეფექტურ
ზომას ამ შედეგის მისაღწევად,

შეთანხმდნენ შემდეგზე:

მუხლი 1

ხელშემკვერელ სახელმწიფოებს შორის ექსტრადიციის მიზნებისათვის, არც ერთი
შემდეგი დანაშაული არ შეიძლება მიჩნეულ იქნას პოლიტიკურ დანაშაულად ან
პოლიტიკურ დანაშაულთან დაკავშირებულ დანაშაულად ან პოლიტიკური მოტივებით
გამოწვეულ დანაშაულად:

(a) დანაშაული, რომელზეც ვრცელდება 1970 წლის 16 დეკემბრის ქ. ჰააგაში
ხელმოწერილი კონვენცია საჰაერო ხომალდების გატაცების წინააღმდეგ ბრძოლის
შესახებ;

(b) დანაშაული, რომელზეც ვრცელდება 1971 წლის 23 სექტემბერს ქ. მონრეალში
ხელმოწერილი კონვენცია სამოქალაქო ავიაციის წინააღმდეგ მიმართული უკანონო
აქტების წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ;

(c) სერიოზული დანაშაულები დაკავშირებული საერთაშორისო დონეზე
დაცული პირების, მათ შორის დიპლომატიური აგენტების სიცოცხლის, ჯანმრთელობის
ან თავისუფლების წინააღმდეგ მიმართულ ქმედებებთან;

(d) გატაცებასთან, მძევლად აყვანასთან ან სერიოზულ უკანონო დაკავებასთან
დანაშაული დაკავშირებული;

(e) დანაშაული დაკავშირებული ნაღმის, ხელყუმბარის, რაკეტის, ავტომატური
ცეცხლსასროლი იარაღის ან წერილისა თუ საამანათო ნაღმის გამოყენებასთან, თუ ამით
საფრთხე შეექმნა პიროვნებას;

(f) ნებისმიერი ზემოაღნიშნული დანაშაულის ჩადენის მცდელობა ან დამხმარეს
სახით იმ პირის თანამონაწილედ გამოსვლა, რომელიც ჩაიდენს ან შეეცდება ჩაიდინოს
ასეთი დანაშაული.

მუხლი 2

1. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა შორის ექსტრადიციის მიზნებისათვის, ხელშემკვრელმა სახელმწიფომ შეიძლება გადაწყვიტოს არ მიიჩნიოს პოლიტიკურ დანაშაულად ან პოლიტიკურ დანაშაულთან დაკავშირებულ დანაშაულად ან პოლიტიკური მოტივებით განპირობებულ დანაშაულად ადამიანის სიცოცხლის, ჯანმრთელობისა და თავისუფლების წინააღმდეგ მიმართული ისეთ სერიოზულ ძალადობასთან დაკავშირებული დანაშაული, რომელიც არ არის გათვალისწინებული 1-ლი მუხლით.

2. იგივე წესი გამოიყენება საკუთრების წინააღმდეგ მიმართული ისეთი სერიოზული დანაშაულის მიმართ, რომელიც კოლექტიურ საფრთხეს უქმნის პირებს და არ არის გათვალისწინებული 1-ლი მუხლით.

3. იგივე წესი გამოიყენება ნებისმიერი ზემოაღნიშნული დანაშაულის ჩადენის მცდელობის ან იმ პირის თანამონაწილეობის, რომელიც ჩაიდენს ან შეეცდება ჩაიდინოს ასეთი დანაშაული.

მუხლი 3

ექსტრადიციის საკითხებზე ხელშემკვრელი სახელმწიფოების შორის მოქმედი ყველა ხელშეკრულებისა და შეთანხმების დებულებები, ექსტრადიციის შესახებ ევროპული კონვენციის ჩათვლით, შეიცვლება ხელშემკვრელი სახელმწიფოთა შორის იმდენად, რამდენადაც ისინი შეუსაბამობაში იქნებიან ამ კონვენციასთან.

მუხლი 4

ამ ხელშეკრულების მიზნებისათვის და იმ შემთხვევაში, თუ 1-ლი და მე-2 მუხლებით გათვალისწინებული რომელიმე დანაშაული არ არის აღიარებული ექსტრადიციას დაქვემდებარებულ დანაშაულად ხელშემკვრელ სახელმწიფოებს შორის არსებულ ნებისმიერ კონვენციასა თუ ხელშეკრულებაში, იგი მაინც ჩაითვლება ექსტრადიციას დაქვემდებარებულ დანაშაულად.

მუხლი 5

არაფერი ამ კონვენციაში არ შეიძლება განმარტებულ იქნას, როგორც ექსტრადიციის ვალდებულება, იმ შემთხვევაში თუ სახელმწიფოს, რომელსაც მიმართეს ექსტრადიციის თხოვნით, აქვს საკმარისი საფუძველი იმის სავარაუდოდ, რომ 1-ლ და მე-2 მუხლებით გათვალისწინებულ დანაშაულებზე ექსტრადიციის შესახებ თხოვნა განხორციელდა პირის ბრალდების ან დასჯისათვის მისი რასის, რელიგიის, ეროვნების ან პოლიტიკური შეხედულებების გამო, ან თუ პირის მდგომარეობა შეიძლება დამძიმდეს რომელიმე ამ მიზეზის გამო.

მუხლი 6

1. თითოეული ხელშემკვრელი სახელმწიფო მიიღებს ისეთ ზომებს, რომლებიც შეიძლება აუცილებელი გახდეს მისი იურისდიქციის გასავრცელებლად 1-ელ მუხლში გათვალისწინებულ დანაშაულზე, იმ შემთხვევაში, როდესაც დანაშაულში ეჭვმიტანილი პირი იმყოფება მის ტერიტორიაზე და იგი არ მოახდენს მის ექსტრადაციას ამის შესახებ თხოვნის მიღების შემდეგ იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მხრიდან, რომლის იურისდიქციაც შესაბამისობაშია იმ სახელმწიფოს სამართლის გათვალისწინებულ იურისდიქციასთან, რომელსაც წარედგინა ასეთი თხოვნა.

2. ეს კონვენცია არ გამორიცხავს რაიმე სახის სისხლის სამართლებრივ იურისდიქციას ეროვნული სამართლის შესაბამისად.

მუხლი 7

ხელშემკვრელ სახელმწიფოს, რომლის ტერიტორიაზეც აღმოჩნდება 1-ლი მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში ეჭვმიტანილი პირი და რომელიც მიიღებს თხოვნას ექსტრადიციის შესახებ მე-6 მუხლის 1-ლი პუნქტით გათვალისწინებული პირობებით, თუ იგი არ მოახდენს ამ პირის ექსტრადაციას, იგი გადასცემს საქმეს ბრალდებისათვის, ყოველგვარი გამონაკლისისა და გაუმართლებელი დაყოვნების გარეშე, თავისი კომპეტენტურ ორგანოებს. ეს ორგანოები ამ საქმეზე თავის გადაწყვეტილებას მიიღებს მსგავსი სერიოზული დანაშაულისათვის დადგენილი წესით, ამ სახელმწიფოს სამართლის შესაბამისად.

მუხლი 8

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოები გამოიყენებენ ერთმანეთის მიმართ სისხლის სამართლის საკითხებში ურთიერთდახმარების ყველაზე ფართო ზომებს 1-ლი და მე-2 მუხლებით გათვალისწინებულ დანაშაულებზე მიმდინარე სამართალწარმოებასთან დაკავშირებით. ყველა შემთხვევაში გამოიყენებულ იქნება სისხლის სამართლის სფეროში ურთიერთდახმარების შესახებ იმ სახელმწიფოს კანონმდებლობა, რომელსაც წარედგინა თხოვნა ექსტრადიციის შესახებ. ამასთანავე არ შეიძლება უარი ითქვას ამ დახმარებაზე მხოლოდ იმ საფუძველით, რომ იგი შეეხება პოლიტიკურ დანაშაულს, ან დანაშაულს დაკავშირებულს პოლიტიკურ დანაშაულთან ან პოლიტიკური მოტივებით განპირობებულ დანაშაულს.

2. არაფერი ამ კონვენციაში არ შეიძლება განმარტებულ იქნას, როგორც ურთიერთდახმარების ვალდებულება, თუ სახელმწიფოს, რომელსაც მიმართეს ექსტრადიციის თხოვნით, აქვს საკმარისი საფუძველი იმის სავარაუდოდ, რომ 1-ლ და მე-2 მუხლებით გათვალისწინებულ დანაშაულებზე ექსტრადიციის შესახებ თხოვნა განხორციელდა პირის ბრალდების ან დასჯისათვის მისი რასის, რელიგიის, ეროვნების ან პოლიტიკური შეხედულებების გამო, ან თუ პირის მდგომარეობა შეიძლება დამძიმდეს რომელიმე ამ მიზეზის გამო.

3. სისხლის სამართლის საკითხებზე ურთიერთდახმარების შესახებ ხელშემკვრელ სახელმწიფოებს შორის გამოსაყენებელი ხელშეკრულებებისა და შეთანხმებების ყველა დებულება, სისხლის სამართლის საკითხებში

ურთიერთდახმარების შესახებ ევროპული კონვენციის ჩათვლით, შეიცვლება იმდენად, რამდენადაც ისინი შეუსაბამობაში იქნებიან ამ კონვენციასთან.

მუხლი 9

1. უდანაშაულობის საკითხებზე ევროპული კომიტეტი განუწყვეტილად უნდა იყოს ინფორმირებული ამ კონვენციის გამოყენების შესახებ.

2. იგი მოიმოქმედებს ყველაფერს, რაც საჭირო იქნება ამ კონვენციის აღსრულების პროცესში წარმოქმნილი ნებისმიერი სიძნელის მეგობრულად მოწესრიგების უზრუნველსაყოფად.

მუხლი 10

1. ამ კონვენციის განმარტებასა თუ გამოყენებასთან დაკავშირებით ხელშემკვრელ სახელმწიფოებს შორის წარმოქმნილი ნებისმიერი დავა, რომელიც არ იქნა მოგვარებული მე-9 მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, დავის მონაწილე რომელიმე მხარის თხოვნით გადასაწყვეტად გადაეცემა სამედიატორო სასამართლოს. ყოველი მხარე დანიშნავს თითო მედიატორს, ხოლო ეს ორი მედიატორი დანიშნავს მოსამართლეს. თუ რომელიმე მხარე არ დანიშნავს მედიატორს სამი თვის განმავლობაში არბიტრაჟის შესახებ თხოვნის მიღებიდან, იგი დაინიშნება მეორე მხარის თხოვნით ევროპის ადამიანის უფლებათა სასამართლოს თავმჯდომარის მიერ. თუ ეს უკანასკნელი წარმოადგენს დავის მონაწილე რომელიმე მხარის მოქალაქეს, ამ ვალდებულებას განახორციელებს სასამართლოს ვიცე-თავმჯდომარე, ხოლო თუ ვიცე-თავმჯდომარეც წარმოადგენს დავაში მონაწილე ერთ-ერთი მხარის მოქალაქეს, დანიშნავს განახორციელებს ის უხუცესი მოსამართლე, რომელიც არ წარმოადგენს არცერთი მხარის მოქალაქეს. იგივე პროცედურა იქნება გამოყენებული, თუ მედიატორები ვერ შეთანხმდებიან მოსამართლის დანიშვნის საკითხში.

2. სამედიატორო სასამართლო განსაზღვრავს საკუთარ პროცედურას. იგი გადაწყვეტილებას მიიღებს ხმათა უმრავლესობით. მისი გადაწყვეტილება იქნება საბოლოო.

მუხლი 11

1. ეს კონვენცია ღია იქნება ხელმოსაწერად ევროპის საბჭოს წევრი სახელმწიფოების მიერ. იგი დაექვემდებარება რატიფიკაციას, მიღებას ან დამტკიცებას. სარატიფიკაციო, მიღებისა ან დამტკიცების სიგელების დეპონირება მოხდება ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანთან.

2. ეს კონვენცია ძალაში შევა მესამე სარატიფიკაციო სიგელის, მიღებისა და დამტკიცების საბუთის დეპონირების თარიღიდან სამი თვის შემდეგ.

3. იმ ხელმომწერი სახელმწიფოს მიმართ, რომელიც შემდგომ მოახდენს რატიფიცირებას, მიღებასა თუ დამტკიცებას, ეს კონვენცია ძალაში შევა მისი სარატიფიკაციო, მიღებისა ან დამტკიცების სიგელების დეპონირებიდან სამი თვის შემდეგ.

მუხლი 12

1. ყოველ სახელმწიფოს შეუძლია ხელმოწერისას ან მისი სარატიფიკაციო სიგელის, მიღებისა და დამტკიცების საბუთების დეპონირებისას განსაზღვროს ის ტერიტორია ან ტერიტორიები, რომლებზეც გავრცელდება ამ კონვენციის მოქმედება.

2. ყოველ სახელმწიფოს შეუძლია სარატიფიკაციო, მიღებისა ან დამტკიცების სიგელების დეპონირებისას ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გაკეთებული განცხადებით გაავრცელოს ამ კონვენციის მოქმედება ნებისმიერ სხვა ტერიტორიაზე ან ტერიტორიებზე, რომლებიც განცხადებაში იქნება განსაზღვრული და რომლის საერთაშორისო ურთიერთობებზეც იგი არის პასუხისმგებელი ან რომლის სახელითაც იგი უფლებამოსილია იკისროს ვალდებულებები.

3. წინა პუნქტის შესაბამისად გაკეთებული ნებისმიერი განცხადება ასეთ განცხადებაში გათვალისწინებულ ტერიტორიასთან მიმართებით შეიძლება გამოთხოვილი იქნას ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნისათვის შეტყობინების გაგზავნის გზით. ასეთი გამოთხოვება ძალაში შევა დაუყოვნებლივ ან ნებისმიერ მომდევნო თარიღზე, რომელიც განსაზღვრულ იქნება ამ შეტყობინებაში.

მუხლი 13

1. ყოველ სახელმწიფოს შეუძლია ხელმოწერისას ან სარატიფიკაციო სიგელის, მიღებისა თუ დამტკიცების საბუთების დეპონირებისას განაცხადოს, რომ იტოვებს უფლებას უარი თქვას ექსტრადიციაზე 1-ლი მუხლით გათვალისწინებულ ნებისმიერ დარღვევასთან მიმართებით, რომელსაც იგი მიიჩნევს პოლიტიკურ დანაშაულად, ან პოლიტიკურ დანაშაულთან დაკავშირებულ დანაშაულად, ან პოლიტიკური მიზეზებით განპირობებულ დანაშაულად, იმის უზრუნველყოფით, რომ დანაშაულის ხასიათის შეფასებისას იგი გაითვალისწინებს დანაშაულის განსაკუთრებული მნიშვნელობის ყოველ ასპექტს, მათ შორის:

(a) რომ მან შეუქმნა კოლექტიური საფრთხე პირთა სიცოცხლეს, ჯანმრთელობასა და თავისუფლებას; ან

(b) რომ ზიანი მიადგა იმ პირებს, რომელზედაც არ ვრცელდებოდა დანაშაულის ჩადენის მოტივაცია; ან

(c) რომ დანაშაულის ჩასადენად გამოყენებულ იქნა ბოროტი ან ვერაგი საშუალება.

2. ყოველ სახელმწიფოს შეუძლია მთლიანად ან ნაწილობრივ უარყოს დათქმა, რომელიც მან გააკეთა წინა პუნქტის შესაბამისად, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნისათვის განცხადების გაგზავნით, რომელიც ძალაში შევა მისი მიღების თარიღიდან.

3. სახელმწიფოს, რომელმაც გააკეთა დათქმა ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად არა აქვს უფლება მოითხოვოს 1-ლი მუხლის გამოყენება ნებისმიერი სხვა სახელმწიფოს მიერ; თუმცა, თუ მის მიერ გაკეთებული დათქმა არის ნაწილობრივი ან პირობითი მას შეუძლია, მოითხოვოს 1-ლი მუხლის გამოყენება იმ მოცულობით, რომლითაც მან იგი თავად აღიარა.

მუხლი 14

ყოველ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს შეუძლია მოახდინოს ამ კონვენციის დენონსაცია ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნისათვის წერილობითი შეტყობინების გაგზავნით. ნებისმიერი ასეთი დენონსაცია ძალაში შევა დაუყოვნებლივ ან ნებისმიერ მომდევნო თარიღზე, რომელიც მითითებული იქნება ამ შეტყობინებაში.

მუხლი 15

მოცემული კონვენცია წყვეტს მოქმედებას იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მიმართ, რომელიც გავა ევროპის საბჭოდან ან შეწყვეტს მის წევრობას.

მუხლი 16

ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი შეატყობინებს ევროპის საბჭოს წევრ სახელმწიფოებს:

- (a) ნებისმიერი ხელმოწერის შესახებ;
- (b) სარატიფიკაციო, მიღებისა ან დამტკიცების სიგელის დეპონირების ნებისმიერი თარიღის შესახებ;
- (c) მე-11 მუხლის შესაბამისად ამ კონვენციის ძალაში შესვლის ნებისმიერი ფაქტის შესახებ;
- (d) მე-12 მუხლის შესაბამისად განხორციელებული ნებისმიერი განცხადებისა თუ შეტყობინების შესახებ;
- (e) მე-13 მუხლის 1-ლი პუნქტის შესაბამისად გაკეთებული ნებისმიერი დათქმის შესახებ;
- (f) მე-13 მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად ნებისმიერი დათქმის უარყოფის შესახებ;
- (g) მე-14 მუხლის შესაბამისად მიღებული ნებისმიერი შეტყობინებისა და დენონსაციის ძალაში შესვლის თარიღის შესახებ;
- (h) მე-15 მუხლის შესაბამისად კონვენციის მოქმედების ნებისმიერი შეწყვეტის შესახებ.

ამის დასტურად, ქვემოთ ხელისმომწერმა სათანადოდ უფლებამოსილმა პირებმა, ხელი მოაწერეს ამ კონვენციას.

შესრულებულია ქ. სტრასბურგში, 1977 წლის 27 იანვარს, ინგლისურ და ფრანგულ ენებზე, თანაბრად აუთენტური ტექსტებად, ერთ პირად, რომელიც დეპონირებულ იქნება ევროპის საბჭოს არქივებში. ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი დამოწმებულ ასლებს გადაუგზავნის თითოეულ ხელმომწერ სახელმწიფოს.